І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: „Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: BArcly 7-5337
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: 435-8740

РІК LXXIV. Ч. 44. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СУБОТА, 11-го БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1967 No. 44. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

П'ятниця, 10 березня, 1967

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД ПРОСИТЬ НАЙВИЩИЙ Суд ЗДА, щоб поширив засаду про рівні щодо числа виборців виборчі округи також і на вибори, що відбуваються в повітах і містах. Найвищий Суд в 1964-му році вирішив, що виборчі округи для конгресових виборів, і до виборів до стейтових леґіслятур мусять бути рівні щодо числа виборців, щоб кожний виборець мав один голос. До того часу деякі сільські округи мали тільки 50,000 населення, а міські 150,000, бо число населення значно змінилося впродовж кількадесятьох років. Федеральний Уряд просить Найвищий Суд, щоб засаду „один виборець — один голос" поширив і на виборчі округи, що обов'язують під час повітових та міських виборів.

АЕРОНАВТИЧНА І КОСМІЧНА АГЕНЦІЯ випустила в лет довкола Землі сателіта, котрий має досліджувати соняшну радіяцію. Цей сателіт називається ОСО - 3, бо довкола Землі вже кружляли два сателіти цієї програми: ОСО - 1, випущений в 1962-му році, і ОСО - 2 з 1965 го року ОСО - 3 кружляє довкола Землі у віддалі від 354-ох до 377-ох миль. Від цього року збільшується радіяція Сонця, і вона буде найбільша в 1969-му році, саме тоді, коли американські астронавти могли б пробувати летіти на Місяць Соняшну радіяцію можна досліджувати тільки з-поза атмосфери Землі. Радіяційні бурі могли б бути перешкодою для астронавтів, що полетять на Місяць.

ОКРЕМА КОМІСІЯ, СКЛАДЕНА З ЖІНОК, звітувала президентові Джансонові, що тепер затрудняється дещо більше жінок в урядових установах, але це й тепер жінки є покривджені під цим оглядом в порівнянні з чоловіками. Президент прийняв до відома цей звіт і обіцяв видати зарядження до всіх урядових аґенцій, щоб приймали на працю більший відсоток жінок, щоб не було дискримінації на основі статі. Президент зарядив, щоб урядові аґенції подали статистику затруднення жінок і чоловіків. В 1966-му Президент наменував на вищі урядові становища 16 жінок. На нижчі становища, на які не іменує Президент, в 1966-му році прийнято тільки 117 жінок, що становить 1,5 відсотка всіх затруднених.

50 ПИСЬМЕННИКІВ І ВИДАВЦІВ ІЗ 1,000 залишили залю в Ню Йорку перед промовою віце-президента Гюберта Гомфрі, який мав промовляти під час церемонії роздавання нагород за найкращі книжки. Один із демонстрантів підійшов до сцени, на якій стаяв Гомфрі, і сказав: „Пане віцепрезидент, ми палимо дітей у В'єтнамі!" Коли демонстранти вийшли зі залі, Гомфрі сказав: „Це є те, що ми називаємо свободою промов". 1,000 присутніх оваційно вітали віце-президента і ці його слова та цілу його промову. Гомфрі говорив про толеранцію при видаванні книжок і зовсім не згадував В'єтнаму. „Америка — це вільний ринок для осіб, що мають щось сказати, і ніхто не сміє за сказане боятися" — казав віце-президент.

У СВІТІ

САВДІ АРАБІЯ ЗВИРНУЛАСЬ ІЗ СКАРГОЮ до Ради Безпеки Об'єднаних Націй, що азійсько-африканські та комуністичні члени Спеціяльної Комісії ОН для справ колоніялізму рішили не оприлюднювати девяти арабських петицій про терор в південній Арабії зорганізований і субвенціонований Об'єднаною Арабською Республікою (Єгиптом), чи пак єменськими арабами на службі Єгипту. Британський делеґат до ОН лорд Карадон заявив, що деякі азійсько-африканські делеґати стосують дві мірки в підході до колоніялізму — бачучи тільки европейські держави, а не бачучи себе.

У ВАШИНГТОНІ ВІДБУДЕТЬСЯ 20 - 21 КВІТНЯ ц.р. **КОНФЕРЕНЦІЯ 7 - ох СОЮЗНИКІВ** у В'єтнамській війні проти комуністів. ЗДА, Австралія, Нова Зеляндія, Філіппіни, Сіям, Південна Корея і Південний В'єтнам будуть репрезентовані своїми міністрами закордонних справ. Безпосередньо перед тією конференцією відбудеться конференція Південно-азійського оборонного пакту (СЕАТО), до якого належать також Британія і Франція, які проте відмовились від участи у В'єтнамській війні.

В БАҐУЙО, НЕДАЛЕКО МАНІЛІ НА ФЕЛІППІНАХ ВІДБУЛАСЯ наприкінці минулого тижня конференція американських амбасадорів з 14 - ох далекосхідніх держав і Гонґ Конґу, на якій проводив асистент державного секретаря для далекосхідніх справ, Вільям Банді. Були приявними також головний командант американських військ у В'єтнамі ген Вестморленд і амбасадор ЗДА в ОН Артур Голдберґ. Щойно тепер оприлюднено, що зібрані там американські амбасадори висловилися проти воєнних поступок комуністам у В'єтнамі, ствердивши, що вони радше пошкодять, як поможуть, справі миру.

ЯПОНІЯ ПРИХИЛЬНО ПОСТАВИЛАСЬ до пропозиції Індії — зайняти спільний фронт проти проєктованого американсько - совєтського договору проти поширення атомової зброї, — заявив речник японського міністерства закордонних справ. Хоча Японія ставиться рішуче негативно до атомової зброї, тямлячи власну катастрофу з 1945 року, проте вона вважає, що малі неатомові держави повинні боронитись проти загрози диктату й шантажу збоку атомових держав. Ця опозиція охоплює в першу чергу Індію, Японію, Західню Німеччину, Італію, Швецію й Швайцарію.

КРІШНА МЕНОН ДІСТАВ НОВИЙ ШАНС дістатися до індійського парляменту. Цей прокомуністичний індійський діяч, колишній амбасадор Індії в ОН, де він завжди йшов разом з СССР і його сателітами і демонстрував особливо проти ЗДА, пізніше військовий міністер за прем'єрства Джавагарлала Неру, програв в недавніх парляментарних виборах в Індії, де кандидував, як „незалежний". Однак безпосередньо після виборів його переможець — опонент С.Г. Барве нагло на удар серця. Менон буде кандидувати знову в доповняльних виборах у квітні чи травні цього року.

АНГЛІЙСЬКІ ЦИВІЛЬНІ ОСОБИ МАСОВО ВИЇЗДЯТЬ з Адену й цілого південного Арабського півострова з уваги на щораз більший тамошній терор різних суперницьких арабських підпільних організацій, та на загрозу, що в наступному році одверто вмаршує туди єгипетське військо. Британія проголосила, що в 1968 році вона визнає суверенність т.зв Південно-арабської Федерації і відкличе звідтіль своїх понад 15.000 вояків та зліквідує головну кватиру своєї збройної сили, яку зберігає на Середньому Сході. Цю ситуацію використовує Єгипет.

ТУТ ЗУСТРІНУТЬСЯ ПРЕЗИДЕНТИ АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ

На фото конференційна заля в готелі Сан Рафаель в Пунта дель Есте в Уруґваї, де в квітні 1967-го року відбудеться важлива конференція президентів держав Північної і Південної Америки. В конференції візьме участь особисто також президент Джансон.

ДЖАНСОН ПРОПОНУЄ ПОЛЕГШІ ДЛЯ ПРОМИСЛОВІЦВ, СКАСОВАНІ 5 МІСЯЦІВ ТОМУ

Вашинґтон. — Президент Джансон на пресовій конференції 9-го березня повідомив, що просить Конґрес, щоб негайно привернути податкові полегші для бизнесменів і промислових інвестицій, які на просьбу Уряду були скасовані 5 місяців тому. В листопаді скасовано звільнення від оподаткування на сім відсотків від інвестицій, які промисловці вкладали в свої фабрики. Тоді зроблено це на те, щоб сповільнити темп розвитку економіки, бо загрожувала інфляція. Тепер економічні покацники виявили, що темп збільшення економіки так сповільнився, що Уряд визнав за конечне привернути ці податкові полегші, бо інвестиції значно зменшилися, і тому економісти передбачають економічну знижку, коли і далі триватиме такий стан. Але Президент заявив, що Уряд не залишив свого пляну збільшити прибуткові податки від корпорацій і особисті на 6 відсотків. Ці збільшені податки мали б обов'язувати від 1-го липня цього року. Представники промислу з радістю прийняли вістку про те, що Уряд пропонує привернути податкові полегші від інвестицій. Конґрес має діяти в цій справі негайно, це значить, що за яких два тижні мав би бути схвалений законопроєкт про податкові полегші для промисловців.

Президент Джансон хвалить Гомфрі, як майбутнього кандидата на віце-президента

Вашинґтон. — Президент Джансон 9-го березня на пресовій конференції хвалив віце-президента Гюберта Г. Гомфрі як найліпшого державного працівника, якого він знав в своєму житті, і запевнив журналістів, що Гомфрі буде кандидатом на віцепрезидента в 1968-му році, якщо він сам буде кандидувати на пост президента. Джансон заявив, що він високо оцінював працю Гомфрі на Номінаційній Демократичній Конвенції в Атлантик Ситі в 1964-му році, коли пропонував його на пост віце-президента, і тепер ще вище ставить його особу як державного працівника. В політичних колах гадають, що між демократичними провідниками є опозиція проти особи Гомфрі, коли Президент вже тепер уважав за відповідне своїм авторитетом підтримати свого заступника. Щодо себе самого то Президент не висловився в цій справі, заявляючи, що вирішить справу своєї кандидатури аж після січня 1968-го року. Президент сказав, що існують різні спекуляції щодо його майбутности після 1-го січня 1969-го року, але він вирішить цю справу аж по кількох місяцях, коли знатиме напевно. що зробити в справі кандидатури в 1968-му році. Гадають, що коли Джансон вирішить не кандидувати в 1968 році, то він повідомить про це якнайпізніше, щоб міг користуватися своїм авторитетом Президента якнайдовше серед демократичних провідників.

Директор Сталевої Корпорації ЗДА критикує торговельну політику

Ню Йорк. — Директор Сталевої Корпорації ЗДА Роджер Блав, промовляючи на прийнятті Товариства Консулів в готелі Пляза, гостро критикував торговельну політику ЗДА за те, що вона не дбає про розвиток свого промислу, бо зменшує мита на привожені з закордону товари. І це дістється тоді, коли ці самі закордонні держави утруднюють американський експорт високими митами. Блав казав, що воно, може, не випадало б говорити про це на такому прийнятті, що його влаштовують для консулів закордонних держав, але він сподівається, що його промова не пошкодить приязні з чужими державами тільки тому, що вона щира і правдива. Це прийняття влаштували спільно Торговельна і Промислова Асоціяція та Клюб для справ світової торгівлі. Директор Сталево Корпорації твердив, що ліберальна торговельна політика ЗДА та дешевші кошти продукції в чужих державах спричинюють трудноці американському промислові. який не може експортувати своїх товарів за кордон. За тонну німецької сталі платиться тут мито у висоті $10-ох а за тонну американської сталі, привезеної до Німеччини. треба заплатити митто з податками у висоті $33.73.

У ВІДНІ ПОМЕР Д-Р СТЕПАН БОДНАРЧУК

Відень. — Дня 8 лютого помер тут д-р Степан Боднарчук, який учителював в австрійських гімназіях і був лектором української мови у Віденському університеті.

Президент підтримує свою В'єтнамську політику всупереч критикам

Вашинґтон. — Президент Л. Б. Джансон твердо підтримав свою дотеперішню політику супроти В'єтнаму, заявивши, що він має кращі підстави для приймання постанов, ані ж його критики, бо він спирається на звідомленням американського дипломатичного корпусу, на досвіді голів штабів збройних сил, на рекомендаціях членів Уряду та, зокрема, на поглядах державного секретаря і секретаря оборони. Президент відмовився входити в полеміку з окремими своїми критиками, признавши їм право розбіжности думки, та заявив тільки, що вимагає від них такої самої щирости, з якою він висловлює власні погляди. З конкретних справ, Президент заповів, що в недалекому часі стрінеться „десь на Тихому океані", з американським амбасадором у Південному В'єтнамі Генрі Кеботом Ладжом і командантом тамошніх американських збройних сил генералом Вестморлендом. Президент відмовився ствердити виразно, що воєнна ситуація у В'єтнамі змінилися настільки в американську користь, що можна б говорити про недалеку перемогу, але заявив, що нема ніякої загрози, щоб воєнну перемогу міг осягнути Північний В'єтнам. Комуністи знають це і тому стараються здобути пропаґандою в широкому світі та на американському терені те, чого не всилі здобути на бойовому фронті. Президент висловив переконання, що Совєти бажають собі миру у В'єтнамі, але — додав — всі у світі бажають собі цього.

Хоча Президент розпочав свою пресову конференцію 9 березня ц. р. широкою заявою про привернення інвестиційних кредитів, проте більшість питань на тій конференції стосувалися В'єтнамської проблеми. Хоча газетні представники за іменем називали критиків двох демократичних критиків, які в останніх днях наробили своїми виступами великого шуму, а саме — сенатора Роберта Кеннеді й колишнього асистента през. Кеннеді проф. Артура Шлезінґера — проте Президент ні разу не назвав ні одного з них. Зате Президент потвердив ще раз, що Америка готова переговорювати про замирення у В'єтнамі „беззастережено і з застереженнями, під час бойових дій і після припинення їх" — на терені Женевської конференції, на форумі Об'єднаних Націй або конференції азійських держав. Але Президент рішуче відмовився припинити „половину" війни з залишенням комуністам права продовжувати цілу війну.

Західня Німеччина відмовляється силою зміняти сучасні кордони

Бонн. — Німецька Федеративна Республіка відмовляється від сили, як засобу для переведення зміни теперішнього територіяльно - політичного стану в Европі — заявив західньо - німецький міністер закордонних справ Віллі Брандт. Він запевнив також, що хоча Західня Німеччина не може визнати режим Вальтера Ульбрихта за „леґітимну державу", проте „знаємо добре, що там існує певний політичний устрій. Чого не можемо зробити, то визнати Східню Німеччину за чужу державу". Існуючі розбіжності щодо кордонів можна буде розв'язати тільки після покращання взаємин, а не перед тим — заявив Брандт, натякнувши таким чином на спір за німецько - польський кордон на Одрі - Ніссі. Віллі Брандт заповів, що західньо-німецький уряд передасть ту його заяву окремою офіційною нотою до відома Совєтському Союзові.

Донька Сталіна просить політичного азилю в ЗДА

Вашинґтон. — За газетними повідомленнями, донька Йосифа Сталіна Світляна буцім-то втекла на Захід з Совєтського Союзу, знайшовши контакт з американською амбасадою в Ню Делі. Хто цей контакт зробив, коли вона виїхала з СССР і де тепер знаходиться — все це покищо тайна. Американські керівні кола відмовились дати на це будь-яку відповідь. Світляну Сталіну бачили в Москві востаннє в 1953 році, останньому році життя її батька Сталіна. Після його смерти зникла однаково вона, як її старший брат Васілій, генерал совєтського летунства. Були вже раніше газетні вістки, що його арештували були, як налогового пияка і заслали і що він помер у 1962 році. Двоюрідного брата Світляни Якова вивезли німці і він буцім-то згинув в німецькому полоні. Світляна вийшла заміж за сина одного з „старих большевиків" Лазара Каґановіча, полковника Михаіла Каґановіча і мала двоє дітей, сина і доньку. Світляна Сталіна має сьогодні коло 57 років. Її мати померла в 1932 році.

Помер видатний мистець Борис Крюків

Буенос Айрес. — 6 березня ц. р. помер тут на затяжну недугу пістряка Борис Крюків, один із найвидатніших сучасних українських академічних малярів старшої ґенерації. Борис Крюків народився у 1895 році, скінчив Київську академію мистецтва і був замолоду модерністом. За совєтських часів, не захотівши перейти на офіційну мистецьку лінію „соцреалізму" — знайшов компроміс у реалізмі з домішкою романтичного імпресіонізму, при чому вславився головно своїми театральними декораціями, ілюстраціями книжок та графічними рисунками. Виїхавши під час останньої світової війни за кордон звернув на себе увагу своєю виставкою у Львові, а після того своїми численними портретами й образами, робленими в Австрії. Поселившись в Буенос Айресі в Арґентині присвятився головно історично-козацькій тематиці, при чому залюбки творив не тільки

Сл. п. Борис Крюків

індивідуальні типи, але й малі та великі композиції. Був неперевершиним мистцем-звеличником Козаччини, хоч його пребагата уява підсувала йому найрізнороднішу тематику. Намалював, м. ін. два портрети Кардинала Йосифа Сліпого і образ-мозаїку Божої Матері у новій греко-кат. катедрі у Буенос Айресі. Дістав багато нагород за ілюстрації книжок у великих арґентинських і еспанських видавництвах. У Ню Йорку влаштував дві індивідуальні виставки. Третьої, до якої підготовлявся вже йому не пощастило завершити. Залишив дружину Ольгу Гурську, професійну мисткиню, та доньку.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

У РОЧЕСТЕРІ ВІДБУДУТЬСЯ ЗБОРИ УККА

Рочестер. — У неділю 19-го березня о 3-ій по полудні, в залі т-ва „Самопоміч" на 1050 Кліфорд вулиці. відбудуться Загальні Річні звітно - виборчі збори Відділу УККА,з участю делеґатів Установ та поодиноких членів — платників УНФонду, з правом рішаючого голосу. Коли б хтось із учасників не вплатив свого внеску до УНФонду, то може вплатити на місці і тим самим автоматично набуває право рішаючого голосу. Головою Управи Відділу УККА в Рочестері є Василь Андрусишин.

МИСТЕЦЬКИЙ ВЕЧІР МАТВІЯ КОСТИШИНА

Гемпстед, Л. А. — На місячних Зборах 327 Відділу УНСоюзу, Т-ва „Запорізька Січ", які відбудуться в неділю, 12-го березня о год.. 6 вечером в залі української кат. церкви при 709 Фронт Ст. у Гемпстед, Лонг Айленд, буде окрема мистецька частина, присвячена поезіям Матвія Костишина. В цій мистецькій програмі будуть прочитані деякі твори і виїмки з творів Матвія Костишина. багато творів якого були публіковані в українській пресі та календарях, видаваних в Америці і Канаді.

У ТОРОНТІ ЙТИМЕ „КАССАНДРА" ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Торонто. — Існуючий тут вже 12 років театр „Заграва" закінчує працю над виставою драматичної поеми Лесі Українки „Кассандра", в якій візьмуть участь понад 20 старших віком і молодих акторок та акторів. „Кассандра" буде показана двічі в залі Дому на вул. Крісті, ч. 85: 2-го і 9-го квітня ц. р. „Заграва" мала показати її ще минулого року, однак, тоді вистава не відбулась з незалежних від театру причин.

В САСКАТУНІ ПОМЕР Д-Р ІВАН ЛЕМІШКА

У вівторок 21 лютого помер в Саскатуні по довгій недузі відомий громадсько-суспільний діяч та лікар д-р Іван Лемішка на 71-му році життя.

Похорон покійного відбувся в п'ятницю, 24 лютого з катедральної церкви св. Юрія в Саскатуні при великій участі вірних.

Громадські збори в Шикаґо схвалили становище УККА

Шикаґо (МД) — Заходами окремого Громадського Комітету, відбулися тут 5-го березня 1967 р. Збори Українців міста Шикаґа, в яких приймало участь понад 500 учасників. Збори відкрив вступною провою голова Ділового Комітету інж. Мирослав Гриневич. Президію Зборів, з одинадцяти членів, очолював д-р Михайло Воробець. Модератором нарад був д-р Мирослав Харкевич. Доповідь на тему „Примирення чи боротьба?" виголосив проф. Іван Вовчку. В історичному аспекті. доповідач перевів аналізу та поробив висновки, що як у минулому. так і тепер тактика ворога у відношенні до українського народу не злінилася. Тому також не може бути зміни з нашого боку. — не примирення, а продовження боротьби з ворогом. На тлі цієї доповіді, доповідач і дискутанти обговорювали також питання т. зв. „контактів" і „зустрічей ". В загальному. це обговорення відбулося в спокійній і речевій тонації, хоч дискутантами були громадяни різних політичних переконань. Не було заперечень до настанови доповідача, що про ці питання треба дискутувати та їх вирішувати з найбільшим почуттям відповідальности, і то внутрішнім українським порядком, а не на очах ворога. При цьому доповідач і дискутанти наголошували потребу нашої організованої постанови, придержуючися постанов і напрямних нашої громадської централі Українського Конґресового Комітету Америки (УККА). Збори схвалили відповідні резолюції.

Представництво ПАБНА інтервенювало проти консулярного договору

Вашингтон (ПАБНА) — В п'ятницю, 17-го лютого делеґація ПАБНА (Приятелі Антибольшевицького Бльоку Народів в Америці) відвіддала лідера меншости Сенату сенатора Е. М. Діркcена та сенатора Карла Е. Мундта в справі консулярного договору між ЗДА і Совєтським Союзом. Крім словної інтервенції, делеґація ПАБНА вручила обом сенаторам петицію проти консулярного договору, яку підписали 10.000 людей.

Сенатор Карл Е. Мундт прийняв дуже прихильно делеґацію ПАБНА та вповні згоджувався з нею, що консулярний договір є не тільки наскрізь шкідливий для ЗДА, але також, що він буде тяжким ударом для визвольної боротьби поневолених народів в імперії червоної Москви. Сенатор Мундт приобіцяв все зробити. що в його силі, щоби не допустити до ратифікації того договору, але так як тепер справи стоять, заявив сенатор, то все залежить від того, як поставиться сенатор Е. М. Діркcен.

Після побачення з сенатором Мундтом, делеґація ПАБНА відвідала сенатора Е. М Діркcена. Лідер меншости Сенату прийняв Делеґацію холодно. не так як минулого року (26-го січня). Видно було, що він змінив своє попереднє становище і буде голосувати за ратифікацію договору. На аргументи представників ПАБНА сенатор вимиваючо сказав, що він візьме до уваги всі факти, за і проти, і аж тоді рішиться, як буде голосувати.

Перед інтервенцією в сенаторів, делеґація ПАБНА була присутня на залі в часі свідчення проф. Л. Добрянського, голови УККА, перед сенатською комісією закордонних справ. Заля в часі свідчення проф. Л. Добрянського була виповнена по береги, включно з стоячими місцями.

Делеґацію ПАБНА очолювала пані Уляна Целевич з Шикаґо. Крім неї. з українців в делеґації були інж. В. Ю. Маєвський, який також заступав ООЧСУ, та мґр. Юрій П. Кульчицький, який заступав також СУСТА і ТУСМ.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Безумовна вимога

Полагодження справи, від якої залежало „спасіння республіки", старовинні називали „категоричним імперативом". Такою ж безумовною вимогою для — можна б сказати — спасіння нашої республіки, для нашої всебічної й успішної допомоги українському народові в його змаганнях до волі й незалежности, треба вважати впорядкування наших внутрішніх відносин, потребу якогось мораторію в підсичуваних всілякими „обставинами" внутрішніх суперечностях та якогось домовлення, що поодинокі наші угруповання, не зрікаючись своїх партикулярних цілей і змагань, працюватимуть і співпрацюватимуть для, без сумніву, спільної для всіх найбільшої мети — визволення українського народу та відновлення соборної і суверенної української держави.

Це правда, що наші внутрішні відносини не є інші і гірші від відносин серед інших національних груп. Та це мала потіха. Ми маємо всі причини і потреби на те, щоб вони були ліпшими. А проте, від деякого часу, після того, як уже могло здаватись, що всі наші політичні й громадські угруповання з кожним роком „зживаються", що в забуття відходять давні суперечності, злагіднюються антагонізми і щораз більше промовляють до нашого розуму, беручи верх над невдачами минулого, потреби майбутнього, — на нас найшла хвиля нової десінтеґрації, нових амбіцій і нових непорозумінь, що почали брати верх над цим нашим категоричним імперативом: безумовною вимогою нашої єдности. Очевидно, не обійшлось тут без відповідної „допомоги" та участи ворожої руки, але всі ворожі затії були б безуспішні, якби ця справа не була нашою Ахілловою п'ятою.

Не місце і не час аналізувати тут цей новий десінтеґраційний процес у нашій українській спільноті у вільному світі. Його зародки завжди існують серед еміґрантських спільнот, існували вони й між нами. Коли ж власне такий процес стає головною метою ворога — як це виразно вказує зреферована недавно в „Свободі" стаття Юрія Римаренка „Переоцінка цінностей" із совєтської „Вітчизни", — тоді треба якоїсь конкретної більшої події, щоб вона стала причиною звороту.

Ситуація в наших внутрішніх відносинах поважно погіршилася зокрема від минулого року. Але вона далека від безнадійної. Навпаки. Не можна ж бо вважати за безнадійні непорозуміння і суперечності, причиною яких є все інше, тільки не основна, головна мета. А так справа у нас мається. Давні анімозії, суперечності щодо тактики, метод і засобів, групові та персональні амбіції і всіляка балаканина, підсичувані зовнішніми „обставинами", плутаються попід ногами нашої громади, часто мухи виростають до величини слонів, і за окремими деревами не бачимо ми лісу.

Треба застерегтись, що однаковою помилкою було б цих різниць і суперечностей недоцінювати, їх легковажити. Часом бо навіть з малої іскри може розгорітись велика пожежа, і історія дає на це аж надто багато прикладів. Недоцінювання загрозливости наших суперечностей може бути так само трагічне, як їх переоцінювання. Перед одним і другим можемо захоронитись, якщо матимемо завжди перед очима цей наш категоричний імператив, безумовну вимогу нашої єдности. У цьому відношенні та по цій лінії наспіла дуже надійна і заохочуюча вістка про наладнання суперечностей у нашій філядельфійській громаді.

Звертаємо увагу на ці справи, бо впродовж найближчих двох тижнів матимемо ряд важливих зібрань і нарад. Уже з кінцем цього тижня відбувається в Ню Йорку з'їзд Організації Оборони Чотирьох Свобід України, а з кінцем наступного тижня має відбутися в Мюнхені сесія Української Національної Ради і в Вінніпеґу наради Підготовного Комітету Пан-Американської Української Конференці для Світового Конґресу Вільних Українців. Кожна з цих нарад може на свій лад причинитися до нового, позитивного звороту в нашому розвитку під знаком цієї категоричної вимоги, про яку мова і яка сьогодні є універсальною, що має своє яскраве виявлення в Організації Об'єднаних Націй. Давня засада: або спільно встоїмось або одинцем повиснемо — стає нині в світі філософією самозбереження, що ж тоді й говорити про одну національну групу!

Ми не думаємо, щоб у нас не було тієї свідомости. У нас нею тільки спекулюється, кожне з наших угруповань воліло б, щоб хтось інший більше підкорився цій безумовній вимозі. Ми не вміємо знайти або не хочемо пошукати тієї „половини дороги" взаємних поступок, на якій всі повинні зустрітись. Це, мабуть, наша основна проблема, а з'їзди і наради, про які згадано, можуть і повинні в межах своїх компетенцій причинитись до її розв'язки.

ПЕРЕД СЕСІЄЮ УНРАДИ

Від часу заснування Української Національної Ради — 16 липня 1948 року минуло 19 років, а від часу її останньої, 5-ої сесії 17-21 листопада 1961 минуло п'five з половиною років. В цьому періоді зайшли у світі й, зокрема, українській дійсності такі зміни, що годі підходити до будь-якої поважної сучасної проблеми з позицій минулого. Змінилися люди, змінились умовини, змінились потреби. Але залишилась та сама державницька ідея, залишилась та сама сутня визвольна ціль і те саме завдання політичної еміґрації.

Тому в міркуваннях на тему Української Національної Ради годі вже говорити про всі ті кризи, що їх вона пережила за час свого існування. Годі дошукуватись їхніх винуватців, бо це тільки додасть пального до нових взаємних обвинувачень. Чи не краще вийти із ствердження, що навіть ті, які не належать до Української Національної Ради і різко критикують її, признають, що вона повинна існувати. Було б на шкоду українства, на шкоду української визвольної ідеї, плеканої вільними українцями поза Україною, на шкоду тієї власне вільної української громади заперечувати потребу існування єдиного керівного й репрезентаційного політичного центру, спертого безпосередньо на традиціях визвольної революції й війни 1917-20 рр., яка переходила різні етапи й форми і насправді триває по нинішній день.

Очі всіх українців, без уваги на партії і на їх минуле ставлення до УНРади, повинні звернутися до неї сьогодні пильніше й уважливіше, аніж будь-коли раніше, саме тому, що ворожий наступ, який ішов проти вільної української державницької думки від 1920-их і від 1930-их рр.. нашого сторіччя, продовжується, прибираючи щораз загрозливіших виявів. Послабити українську вільну громаду в світі, її морально й політично розкласти, зламати їй хребет, як принциповому ворогові російсько - большевицької окупантської системи і всіх її активних прислужників — стараються у першу чергу Москва і з нею деякі інці неукраїнські чинники у світі. А віддаль від доби рідної державности, почуття ностальгії й ідеалізування всього, що хоч би тільки назвою було українське, трохи політична наївність чи й примітивізм, трохи шукання будь - якої новизни, а трохи снобізм — і все це разом становить податливий ґрунт для акції, що вносить у наше життя в діяспорі щораз виразніший фермент. І коли він закрався в ряди деяких партій, які належать до Української Національної Ради, то всі українські громадяни з почуттям відповідальности за добро української справи, а не свого гуртка і своєї партії, повинні бажати, щоб 6-та сесія УНРади не тільки оздоровила її власні, так би мовити, внутрішні відносини, але й стала спонукою для прояснення відносин у всьому вільному українському світі.

Ввійшло вже неначе в традицію говорити про консолідацію на терені УНРади, себто про потребу поширити її партійно - політичну і персональну базу. Брак людей — це одна з найбільших турбот УНРади, якщо вона має залишитися в своєму теперішньому осідку, де здібніші й молодші люди шукають собі кращих умовин існування поза українською громадою, особливо поза українською політикою. Найкращою розв'язкою обох проблем — ідеологічного скріплення і посилення людським елементом — було б приступлення до неї того табору, який нині виявляє найбільш непоступливе становище супроти спроб послабити самостійницький хребет української громади. На великий жаль, багато осіб з того табору все ще підходять до цієї проблеми з погляду давноминулих анімозій, слушних жалів і пересудів, які малі, бліді й анахронічні на тлі сучасної дійсности.

Треба вірити, що частинно зарадить лихові запланована зміна „Тимчасового закону про реорганізацію Державного Центру УНР", яка поширює членство УНРади на осіб і з-поза місця її осідку. Якщо ж консолідаційні заходи хоч частинно увінчаються успіхом, то треба вірити, що нові люди, які ввійдуть до УНРади, оживлять працю цієї установи. Треба сподіватися, що буде розв'язана й проблема обсади керівних становищ, осиротілих після смерти д-ра Степана Витвицького, Осипа Бойдуника й Івана Багряного. Люди відходять, а установа мусить залишитись. І мусить стояти далі на сторожі ідеї, задля якої її створено.

І. К-н

У великій провінції Індії постав прокомуністичний уряд

Ню Делі. — У Західній Бенґалії прийшов до влади уряд, який спирається на коаліції опозиційних партій, між якими найсильнішою є комуністична партія, зорієнтована на Пейпінґ. Тому, хоч комуністи мають у новому уряді тільки два портфелі, проте вони можуть мати вирішний вплив на провід у тій великій індійській автономній провінції, де живе 40 мільйонів населення і столицею якої є Калькутта. Впродовж найближчого тижня будуть сформовані у ще дальших трьох або чотирьох індійських провінціях автономні уряди, опозиційні до центральної влади Індії. Найпершою також провінцією буде Кераля, де вже раз правили комуністи. Тим часом в столиці Індії Ню Делі ще не вирішено, хто буде найближчим індійським прем'єром: шанси Індіри Ґанді ніби поправилися, але найгострішим арґументом проти її кандидатури є те, що вона формально винувата у великій виборчій поразці, що її зазнала керівна Конґресова партія.

Д-р С. Галамай

ЯКЩО „ЗАСІДАТИ", ТО З КИМ І ДЛЯ ЧОГО?

Приводом для написання цих рядків послужили статті д-ра Мих. Данилюка „Під сесію УНРади" та п. А. Гудовського „Ювілейні парадокси", які недавно появились в „Свободі" і автори яких ніби намагались викликати дискусію на внутрішньополітичну тематику.

Здається, обидва автори поставили собі завдання „робити погоду або пропаґанду" для УНРади. Можна їм обом лише співчувати, що піднялись цього невдячного завдання, бож відомо, що про чиюсь бездіяльність і безперспективність дуже важко писати.

На початку хочу зазначити, щоб, бува, не ширилось баламутство: стою на становищі, що сама ідея УНРади в тому неповинна, що за її репрезентацію взялися життьові й політичні невдахи. Винна не ідея, а — люди. Покищо не берусь цього аспекту аналізувати, бо так уже склалось, що це начебто „внутрішня справа" декількох визнавців леґітимности Державного Центру й УНРади.

Та д-р Данилюк і п. Гудовський намагаються рятувати престиж УНРади і, як це вже стало модним, шукають вини не в людях УНРади, але йдуть за народним прислів'ям: „винна невістка", тобто в наших умовинах... „бандерівці". І так перший пробує вмовити в читачів „Свободи", ніби люди, що готові на визвольні фронти, „ще не готові" сідати до спільного столу з людьми (якими?) УНРади. Другий, щоб оправдати власне неробство, звинувачує УККА в браку політичности.

Отже, перший або не знає або не хоче знати, що ми доволі давно не тільки „були готові", але таки й засідали, і то не раз, однак завжди нас „надували" або хотіли „надути", чи пак „пошити в дурні".

Ось перший з краю приклад!

Двадцять років тому в Реґенсбурзі, в Німеччині, з'їзд Центрального Представництва Української Еміґрації, не зважаючи на те, що, як подавав один з найбистріших українських політичних коментаторів, ред. Зенон Пеленський, 75% населення було за „бандерівців", довелося відкласти на декілька тижнів тому, що коаліції з „мельниківців", соціялістів й „уенерівців", навіть при методі творення десятка т. зв. професійних спілок (при чому ті самі люди були членами спілки інженерів, спілки педагогів, кооператорів і т. д.), ніяк не вдалося збільшити числа своїх делеґатів (а був я на тому З'їзді секретарем Номінаційної комісії), і вона грозила розбиттям ЦПУЕ.

Чи думає автор завваги про те, що „бандерівці", мовляв, не готові засісти разом з людьми із УНРади, що двадцять років тому в зв'язку зі з'їздом теж не засідали? В тому й біда, що прихильники „засідальної політики" звинуваченнями щодо „терору" так зогиджували в очах пересічного еміґранта всяку політичну дію, що тепер загал еміґрації втікає від усякої громадської, а тим більше політичної праці.

Пан Гудовський бідкається, що громадянство „забуло" про 50-літній ювілей Центральної Ради. То ж наслідки постійного плюгавлення його ж таки співпартійцями діячів Визвольного Фронту, які менше деклямували, а більше боролися за державу в дуже складній міжнародній обстановці в рр. 1941-50, і які разом з ювілеєм Визвольних Змагань, точніше Революції 1917 року відзначають 25-ліття УПА.

„Засідальники" завжди приносили на ті спільні засідання такі штучні конструкції, як, наприклад, „паритети" або фіктивні, мертвонароджені установи, спілки і товариства, завжди з одною метою: будучи в меншості, добитись контролі й керівництва більшістю. Та ще й вмовляли в ту більшість, що вона має бути великодушною. Протягом довгих років на численних засіданнях і в розмовах вони ніколи не зважились, наприклад, на переведення виборів політичного проводу всього українства вільними голосами всіх еміґрантів, що напевно вибрали б найпрацьовитіших, найстійкіших патріотів, політично найвиробленіших і загалом найкращих, що є між нами і що хочуть політично зактивізуватись. Загалом те постійне повторювання про „політичний терор визвольнофронтівців" це просто курам на сміх, бо як то можливо в умовах демократичної Америки, Канади чи Британії, щоб одні українці зуміли других українців залякати і так притягнути до своєї політичної групи?

Більше як два десятки спільних засідань відбулось після Ділінґенського З'їзду (що був продовженням Реґенсбурзького) у т. зв. Підготовчій комісії для скликання УНРади.

Покійний Ісаак Мазепа, пок. Василь Мудрий, пок. Вол. Кохан та Р. Паладійчук в імені порівняно невеликих політичних груп дискутували умови — відкинення т. зв. паритету, ствердження боротьби УПА та ін, — на яких „бандерівці", що їх тоді репрезентували проф. Кононенко, Рябошенко і я, погоджувалися б ввійти в склад УНРади. Як згадано, цих засідань було багато, і понад сорок поправок до т. зв. основного закону запропонували проф. Кононенко й Рябошенко.

Тоді, як і перед тим і після того, була прекрасна нагода вивчити природу, політичну тактику й настанову наших партнерів. Ця їхня настанова була не державницькою, а вузькопартійницькою, тобто вони постійно деклямували про консолідацію, але розуміли її так, що кілька слабих партійок мають об'єднатися, щоб повалити одного сильнішого партнера, тобто „бандерівців".

І так, наприклад, не зважаючи на те, що президент Андрій Лівицький на відкритті першої сесії виголосив „пробандерівську" промову з признанням для боротьби УПА, і не зважаючи на те, що розмови на Підготовчій комісії давали підставу, що засада паритету не буде зобов'язувати, коли вже „бандерівці" стали членами УНРади й коли йшлося про голосування в справі визнання визвольної боротьби УПА, то соціялістичні і „мельниківські" члени УНРади запитували іронічно: „А чи УПА зрізала бодай одного телефонічного стовпа?"

Чи думає автор, який тужить за спільним столом, що така лекція „спільних засідань" забулась, чи дає запоруку, що щось змінилося, і з ким саме він пропонує засідати? Адже більшість політиків УНРади вже померла. Чи він пригадує заяву делеґації ОУН за підписом його голови проф. Вовчука? То чому він думає, чому думають інші подібні автори, ніби все було б гаразд, своя держава ось-ось була б, якби тільки капосні „бандерівці" дали себе затягнути до „спільного стола"? Чому цим авторам здається, що вони політично мудріші за проф. Вовчука і тих делеґатів, що після солідної застанови рішили „покинути" УНРаду? Чому вони вдають із себе державників кращих від тих, що під час німецької чи совєтської окупації боролись, а не самозліквідувались, як це зробили всі без винятку соціялістичні групи, УНДО і інші?..

Не збираюсь дорікати цим партіям і партійцям за те, що „самозліквідувались", але хай би вони мали мужність не пришивати своїх блудів іншим, хай би мали мужність додуматися до того, до чого додумалися ті колишні партійці, що в нових часах стали до праці в УГВР або в рядах Українського Визвольного Руху. Коли ж вони залишаються партійцями й збираються на розмови з „бандерівцями", бо, як виходить з усього дотеперішнього політичного розвитку, без тих немилих „бандерівців" важко щось путнє зорганізувати, то мають по-джентлменськи відповісти на питання: Для чого засідати за спільний стіл? Щоб перехитрувати? На жаль, досі вони завжди хитрували і всю свою енерґію скеровували не на організацію свого молодшого нарибку й не на боротьбу проти головного ворога, Москви, але — на поборювання всіми методами саме людей Визвольного Руху.

Так складався парадоксальний стан: з одного боку „буржуазних націоналістів", особливо Я. Стецька й інших чільних діячів, атакує Москва, а з другого — рідні українські політикани не гірше за володарів Кремлю...

Сентимент до об'єднаного політичного виступу існує, алеж „спільний стіл" для самих тільке засідань нічого не дасть, бо насправді дійсна консолідація, справжнє об'єднання можливі в дії, для дії й довкруги дійових ідей та дійових людей, готових на подвиги в ім'я держави.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

З НАШИХ БУДНІВ

КОРОВ'ЯЧИЙ ПАСТУХ

У нашого миколаївського о. декана був знаменитий пастух — Іваньом звали. Про це ще можна б посперечатися, хто мав на приходстві більший голос у господарських справах — Іваньо чи їмость, але що о. декан не мав жадного голосу — це була річ бездискусійна. Щоправда, отця декана цілком не цікавило, що діялось у нього в оборі чи в стодолі на тоці: поза духовними обов'язками небіжчик дуже кохався в пасічництві і залюбки грав на цитрі, — коли не дрімав на ґаночку.

Але траплялися випадки, коли він пригадував свою ролю господаря, і тоді виринало в нього бажання нагадати про це й службі. Він кликав на ґанок Іваня і зачинав з ним таку, наприклад, ділову розмову:

— Ну... як там тес... телята їдять?

— Та... одне їсть, а друге ні.

— А чому те друге не їсть?

— Бо не хоче.

— А чому не хоче?

— Бо вже тиждень тому, як здохло.

— Ах, ти, нехристе, безвіре! — вибухав тоді отець декан. — Ти чому мені цього скорше не сказав?

— Або ви мене питали?..

Через село бігла залізнича колія, яку вигадливий народ охристив з-німецька „айзенбантом". Той „айзенбант" переділяв на дві половиці громадську толоку чи пастівник, де паслася також приходська худоба — коні, корови, телята. А в худібки завівся був такий звичай, що коли вискубала траву по цей бік толоки, то переходила через штреку на той бік. Ото, буває, чимчикує собі коровиця чи кобильчина через штреку, а по дорозі пристане, щоб почухатися до рампи. Коли ж, не дай Біг, у такий момент надлітає поїзд, то — авс-капелюх! — худобина гине на місці.

— Гей, ти, Іваньо! — гукає бувало отець декан з пасіки в садку. — А йди но заверни коней з айзенбанту! Чуєш?..

— А я у вас не служу коло коней, а коло корів! — гукає Іваньо у відповідь. — Від коней маєте фірмана, хай іде, завертає...

— Ах, ти, нехристе-безвіре! — сердиться у пасіці отець декан. — Та ж у тебе совісти немає! Та ж надбіжить шнельцуг зі Львова і заб'є бідну тварину!

— Заб'є раз — більше на штреку не полізе, — бурмоче сам до себе коров'ячий пастух. — Інакше ніколи не навчиться розуму, куди їй вільно ходити, а куди ні.

Такі словесні поєдинки з Іваньом отець декан завжди програвав, і, звичайно, складав зброю, хібащо Іваньо чимось сильно йому допікав, як то кажуть: залівав його за живе. Тоді вже о. декан грозив:

— Ось ти зараз побачиш: піду і пожаліюсь на тебе їмостуні!

Га, тоді не було ради: Іваньо вставав і йшов завертати коней з „айзенбанту".

Ікер

Панас Феденко

50 РОКІВ ТОМУ...

(СПОМИН ПРО УПАДОК ЦАРСЬКОГО РЕЖИМУ В ЛЮТОМУ 1917 р.)

(3)

Революція мала великий вплив на зміну настроїв деяких українців, що раніше стояли осторонь від соціялістичного руху. Наприклад Євген Неронович, студент Електротехнічного Інституту, пристав до Української Соціял-Демократичної партії, інші прилучилися до партії Українських Соціялістів-Революціонерів.

Було розуміння, що національне визволення України матиме успіх лише тоді, коли маси „народу селян, робітників, трудящого люду" (слова І Універсалу Української Центральної Ради) знатимуть, що національна ідея зв'язана з задоволенням їх пекучих потреб: земельною реформою, робітничим законодавством і т. д.

Тим то в промовах на мітинґах ми говорили не тільки про наші національні домагання, а в той час це була автономія і федерація, але й виясняли аґрарну справу, демократичний устрій, завдання професійних спілок і кооперації, справу народної освіти і т. д.. Ці проблеми притягали увагу маси, в ній пробуджувалася і національна свідомість затоптана царським режимом. Аджеж чуже панування звело українську мову на рівень „мужицької говірки" і прості люди навіть соромилися прилюдно говорити рідною мовою.

Пригадую, як один високий солдат-ґренадер з чорною беретою вийшов на трибуну в залю Медичного Інституту і почав говорити. Сказав кілька слів по-українському, а потім перейшов на російську мову з українськими домішками і українським акцентом. На його обличчі видно було „муки слова", бо він хотів таки промовляти рідною мовою. На очах у цього дебелого козака з Лохвицького повіту заблищали сльози. Він замовк. Постояв на трибуні, потім махнув рукою і промовив з риданням: — „Мінє скалєчили"...

Ця сцена й досі зворушує мене. То був протест представника мільйонів українського народу проти ганебного насильства чужої влади над його мовою. Бо мова — це „творчий орган думання", як писав великий український мовознавець Олександер Потебня.

Тому, що військовий командант Петербурґу, ген. Хабалов для здавлення революційного руху озброїв також поліцію і звелів їй стріляти на „бунтарів", ненависть народних мас обернулася проти поліціянтів. Через те в перших днях революції, щоб забезпечити порядок у столиці, запрошено студентів. На вулицях і площах можна було бачити молодих людей в студентських уніформах, з рушницями і з перев'язкою на рукаві, з написом „міліція". Слово „поліція" було до краю зненавиджене.

1 (14) березня був створений Тимчасовий Уряд Росії, із членів комітету Державної Думи. З своїми товаришами-однодумцями я в ті дні не знаходив часу для сну. 1-го березня стало відомо, що цар у ночі з 28 лютого на 1 березня зрікся трону.

Коло 5-ої години ранку 2 березня перед інтернатом на Університетському набережжі ч. 11 спинився опанцерований автомобіль. То приїхали українські соціял-демократи — солдати полку залізничників. Воротар впустив їх і провів до моєї кімнати. Один із солдатів, Дмитро Хорунжий попросив мене негайно одягнутися і їхати з ним до казарм полку залізничників. Казав, що має до них приїхати член Державної Думи Ґучков аґітувати. Ґучков був консерватист.

Автомобіль довіз нас якраз тоді, коли на стіл серед казарми вилазив Ґучков, щоб говорити до солдатської маси. Він налягав на одну ногу, казав, що був ранений у Південній Африці, воюючи в 1901 році добровольцем на боці бурів проти англійців. Говорив тоном „патрона" до підлеглих. Казав, що цар Микола покинув трон, але Росія без царя не може жити, тому треба передати владу великому князеві Михайлові. Він — добра людина і буде правити „в згоді з народом".

Слова Ґучкова не знайшли симпатії серед солдатів. Дмитро Хорунжий звернувся до предсідника мітинґу і попросив уділити слово мені.

Я почав з того, що царський режим панував сотні років, але добрих царів не було. Народні маси проливали свій піт і кров для імперіялізму царів. Я закінчив промову словами: „нехай живе демократична республіка"! Ці слова були вкриті громом оплесків.

Ґучков все ж подав мені руку і поїхав геть. Дм. Хорунжий відвіз мене до інтернату. Але я не міг уже спати. Мені хотілося знати, що діється в Таврійському палаці, осідку Державної Думи.

Добравшися туди, я ледве пробився крізь масу людей, переважно військових, які з червоними стрічками стояли і ждали, що скажуть їм оратори-члени Думи і соціялістичних партій.

Перед палацом проходили парадним маршем полки, заявляючи свою льояльність до революції. Окрасою цієї паради була сотня кубанських козаків, що була в охороні царя і приїхала з Царського Села. Гарні уніформи, шапки, дужі фігури цих потомків Запорізького Війська та їх зброя блищала на сонці, — це була неначе ілюстрація до пророцтва Т. Шевченка:

Козак безверхний упаде,
Розіб'є трон, порве порфиру,
Роздавить вашого кумира...

З тяжкою бідою я продерся крізь натовп до Катерининської залі палацу. Чути було слова, що має промовляти до зібраних проф. П. Мілюков, член Думи і міністер закордонних справ Тимчасового Уряду. Він був лідером Конституційно-Демократичної партії („кадети").

Ставши серед залі на стілець, Мілюков у промові осудив царя Миколу II і назвав його „старим деспотом", що вже не вернеться на трон. Але, казав він, слід зберегти конституційну монархію і передати владу великому князеві Михайлові. Ці слова викликали бурю протестів. Мілюков мусів кінчити свою промову.

Видно було, що царський режим пережив себе в Росії. Микола II і цариця Олександра з „Божим чоловіком" Распутіним остаточно знівечили леґенду „народного царя". Саме слово „цар" було зненавиджене в народних масах.

Революційні події 1917 року підготували противники самодержавства протягом століття. Уже в 1825 році була спроба офіцерів російської армії скинути царя і встановити республіканський лад. Це здійснилося в березні 1917 року. Нещастя було, що революція вибухла в огні світової війни. Большевицька демагогія, під виглядом боротьби за „поглиблення демократії", викопала могилу для свободи. Але про це — іншим разом.

(кінець)

Відкриття архіву проф. Є. Онацького в Міннесотському університеті

11 лютого відбулося офіційне відкриття архіву, що його подарував проф. Є. Онацький бібліотеці Міннесотського університету. Крім представників адміністрації бібліотеки, при відкритті присутніми були як свідки проф. Олександер Грановський, проф. Микола Гайдак і проф. Юрій Пундик.

Крім приватної книгозбірні, подарованої проф. Онацьким бібліотеці, сам архів складається з дев'ятнадцяти скриньок газетних вирізок, документів з часів дипломатичної служби і приватного листування професора Онацького. Згідно з бажанням проф. Онацького частина архіву може бути негайно передана до користування, а частина має бути тимчасово „заморожена" на десять років і вилучена з користування. Вирішення питання, що має бути тимчасово вилучене з користування, проф. Онацький передав проф. Грановському або уповноваженій ним особі.

Відкриття архіву започаткувало офіційно працю над приведенням його до порядку і каталогуванням персоналом бібліотеки. Ця праця забере декілька місяців, і щойно після її закінчення архів буде переданий до бібліотечного вжитку дослідників історії українського питання.

Архів тимчасово є частиною української секції Емігрантського Архіву Міннесотського університету. Від часу заснування цієї секції в 1965 р., коли проф. Грановський передав університетові свою приватну бібліотеку й архів, українська секція переросла і своїм розміром і своїм характером межі еміграНтського архіву. Українська секція має понад п'ять тисяч книжок, що їх подарували більш як 200 осіб, і далі зростає новими надходженнями. З уваги на це адміністрація бібліотеки має в пляні відділити українську секцію від еміграНтського архіву і створити окремий український відділ в ситемі архіварного відділу бібліотеки з окремим бібліотекарем - бібліографом українцем.

Проф. Грановському і тим жертводавцям, які відгукнулися на його ініціятиву, належиться признання за те, що завдяки їх заходам і зрозумінні справи створено такий важливий бібліотечний центр для майбутніх дослідників українського питання і української еміґрації, а водночас збережено для майбутніх студій матеріял, який можливо був би пропав у приватних хатах.

Ю. П.

Дітройт. Миш.
РАВТ ІНЖЕНЕРІВ І ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК

Традиційний равт тутешнього Відділу Т-ва Українських Інженерів відбувся 4 лютого в головній балевій залі Мемор. будинку Ветеранів. Була це знову подія, яку відзначив губернатор Мишиґену Джордж Ромні телеграмою, вітаючи учасників і ґратулюючи дебютанткам та їхнім батькам. Привітав їх теж голова Т-ва Українських Інженерів, інж. Т. Марчак. Він сказав, що життя має тим більшу вартість, чим більше в ньому буває милих переживань, а равт напевно до цього причиниться. І Равт був дійсно милий. Молоді відчували приспішені удари сердець, а старші — порідшання згустілої від холестеролю крови, як передбачив той же голова.

Коли ми запитали після равту одну з дебютанток, Любу Білу, про її враження, ми почули таке: „Це була незабутня хвилина для мене. Сон чи дійсність? — питалась я себе, коли спрезентували моє ім'я, і коли я йшла під бурхливі оплески та звуки музики здовж залі, де перед подіюмом на всі сторони ґраціозно (як мені здавалось) поклонилась численним глядачам. Це був справді мій перший виступ на балі і мене вперше впровадили в коло громади. Мені даровано право входити вже в таке гарне товариське життя старших, а мій татко, що перший зі мною затанцював, потвердив це, передаючи мене символічно мому товаришеві забави, п. Орестові Филипову. Я дякую Товариству Інженерів за білі рожі, якими мене і моїх товаришок обдаровано, а які так влучно порівняв п. інж. Марчак зі звичаями дівчат в Україні прибиратись зеленим барвінком, коли виходять на перші гулі. Дякую п. Ірені Сеник від нас усіх за піклування нашим дебютом, і врешті дякую моїй матусі, що подбала за мою сукню, за мій вигляд ..."

Велику несподіванку зробило панство Черняки з Торонта, батьки дебютантки Оксани. Вони обоє відомі співаки: пані Іраїда — сопрано, а п. Петро — тенор. І коли їх попросили виступити на Равті, вони погодились. Фортеп. супровід був у руках другої їх доні. Наталки. Пані Іраїда відспівала Стеценка „Тихесенький вечір", п. Черняк — „Серенаду" Ярославенка, а обоє артисти — дует з опери Штравса „Циганський барон" — „Хто нас вінчав ..." Ці мистецькі точки непередбаченої програми полонили гостей, і вони бурхливими оплесками їм дякували. Голова Т-ва висловив їм також свою вдячність.

До танців грала оркестра Філ Ковл пі проводом Степана Колтика. Була теж при оркестрі американська вокалістка. Буфет у власному Філ Ковл під проводом Степа заряді заспокоював голод і спрагу. около 500 осіб, учасників равту, між якими було кільканадцять осіб з інших стейтів або з Канади, танцювали і бавились при столиках, обдаровуючи себе взаємно рожами і котильйонами, а коли наспіла 1-ша ночі, з жалем процались.

Н-вич.

Дебютантки під час Равту Інженерів у Дітройті — зліва, а в дужках панове, які їм асистували: Віра Потапенко (Ю. Ковч), Люба Біла (О. Филипів), Ірина Строїч (Б. Блюй), Орися Сенюк (П. Гицак), Оксана Черняк (Р. Кузик), Міка Романець (В. Зубрицький), Наталка Горак (І. Яворівський), Інна Шустов (Ю. Ласка), Леся Кот (О. Бабяк) і Марія Тарнавська (Р. Тарнавський).

Павільйон Совєтського Союзу на Виставі в Монтреалі

З різних совєтських пресових видань виявляється, що Совєтський Союз винайняв на канадійській Світовій Виставці „ЕКСПО-67" площу в 13.000 квадратових метрів. Московська газетка для закордону „Голос Родіни" ч. 14 з лютого повідомила, що „перед входом до павільйону СССР будуть три стенди" з цитатами з В. Леніна і совєтської „конституції". СССР покаже 6.000 експонатів. „Виставка розповість про те, чого досягнуто за 50 років існування совєтської держави". Найбільший ефект має викликати рельєфна панорама поверхні Місяця, по якій зможуть ходити відвідувачі Виставки, які за однією паперовою „гіркою" побачуть „совєтський спутник „Лунник -9" (але не побачуть американських подібних приладів). Як повідомляли неодноразово київські газети, з Української ССР повезуть на виставку в Монтреалі різні машини, точні прилади, кілька десятків бандур, книжки, патефонні платівки тощо. Все це буде виставлене під маркою на офіційній мові „СССР", а неофіційно — „Раша".

З родинного свята на народні цілі

Марія і Сергій Гейзлері, парафіяни церкви св. Покрови УПАЦ, 18-го лютого відсвяткували своє Срібне Весілля. Зібралося багато приятелів, щоб віддати пошану солідну і зразкову подружжю, зразковим батькам, що виховали двоє діточок, дочку Марію-Іру, яка є студенткою університету і сина Богдана, який є при війську і має надію бути піяністом - віртуозом. Можемо подивляти трудолюбивість цього подружжя, котре крім своїх родинних обов'язків, уділює багато часу нашій громаді.

Дорогий наш Ювілят провадить церковний хор при церкві св. Покрови, там є школа українознавства, де часто вчить наших діточок співу. Багато наспіло побажань, також з рідного краю зі Львова від сестри Ювілянта Олександри, де висловлено найщиріші побажання скорої зустрічі на нашій землі. Коли читав тостмайстер д-р Тимочко телеграму з нашої землі, то кожний з нас в ту хвилину перенісся до своїх рідних близьких і подумав про них. Але гумор п. д-ра Тимочка їхні сумні думки перервав ...

П. д-р Тимочко як лікар, солідно і чесно допомагає хворим, і є душею товариства м. Рочестеру. Панство Гейзлери ще мають родину в Дітройті, яка приїхала на це урочисте свято п-п. М. Бойдуй зі своєю донечкою Анною. При милій атмосфері піднесено тост Ювілятам і з тої нагоди переведено збірку на УВАН, яка дала суму 51 дол. Зложили: Панство Гейзери, пп. д-р Тимочко та родини Соболевські, проф. Гадзінські, проф. Шулешки, пп. Боднари, Ковалі, Бойдуй, о. Чернявський, пані Л. Карабіневич і Тарабан.

Л. Карабіневич.

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої Мами і Приятельки

бл. п. Меланії з Бородієвичів Грушкевич

складають на Український Науковий Осередок в Сарселі:

інж. Тарас ГРУШКЕВИЧ	$50.00
д-р Микола ГРУШКЕВИЧ	50.00
Софія з БАЧИНСЬКИХ і Микола ЗАЛОЗЕЦЬКІ	15.00
Разом	$115.00

Увага! **З'ЇЗД** Увага!

АБІТУРІЄНТІВ КОЛОМИЙСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ З 1922 РОКУ

— В 45-ЛІТТЯ —

відбудеться 1-3 липня 1967 року

у WILDWOOD, N.J. Гостинниця „Славута" — Вайлдвуд-Крест. Власник — п. Богдан Стеців.

Прегарна місцевість над Атлянтиком, бл. Атлянтик Сіті (одна год. їзди від Філядельфії).

В програмі: Богослуження за Покійних Товаришів і Професорів. Відтворення шкільної години з відчитанням Деника. Спільний обід і вечеря з промовами. Вечір спогадів з минулого часу. Спільна фотознімка. Звиджування околиці над морем і інші несподіванки.

Дорогі Товариші шкільної лавки і П. Професори! Не пропустіть передостанньої нагоди так милої зустрічі і приїжджайте з Вашими Родинами!

Просимо зголошуватися на подані адреси!

За Організаційний Комітет:
д-р Микола ГНАТЧУК

о. Петро МЕЛЬНИЧУК, Господар З'їзду
St. Michael's Ukr. Cath. Church
524 South Wolfe Street
Baltimore, Md. 21231

інж. Ярослав ЗУБАЛЬ, секретар
5115 Harold Avenue
Detroit, Mich. 48212

Увага! *Увага!*

Філядельфія і околиця!
Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Філядельфійської Округи

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в неділю, 19-го березня 1967 року

о год. 1-ій по пол.

в залі Українського Спортового Осередку „ТРИЗУБ"

при 4930 Н. Брод вулиці, Філядельфія, Па.

До участи в зборах зобов'язані предсідники, секретарі, касири і конвенційні делеґати слідуючих Відділів УНС:

10, 45, 62, 83, 105, 116, 128, 153, 156, 163, 166, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 321, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 388, 397, 422, 424, 430, 479.

На порядку дня:

1. Огляд праці Округи та її Відділів в 1966 році.
2. Доповідь заст. гол. предсідника УНС **В. СОХАНА.**
3. Затвердження пляну праці на 1967 рік.
4. Обговорення пляну „Союзового дня стейту Пенсилвенія", який відбудеться на Союзівці в днях 17 і 18 червня ц. р.
5. Справа „Союзового Дня" Філядельфійської Округи, який відбудеться 10-го вересня ц. р. в Честері, Па.

У зборах візьмуть участь:

Д-р Володимир **ҐАЛАН**, голова Контр. Комісії
Володимир **СОХАН**, заст. гол. предсідника і керівник Рекордового Відділу
Іван **ОДЕЖИНСЬКИЙ**, головний радний

По зборах відбудеться **ПЕРЕКУСКА**, яку приготовляє секретар Округи **ПЕТРО ТАРНАВСЬКИЙ.**

За Окружну Управу:

Степан **ГАВРИШ**, голова — Петро **ТАРНАВСЬКИЙ**, секретар

Микола **СЕНИК**, касир

АМЕРИКАНСЬКА ПРОВІНЦІЯ ОО. ВАСИЛІЯН

— оголошує —

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНКУРС

на

МИСТЕЦЬКИЙ ОБРАЗ-ІКОНУ
Св. Свщмч. Йосафата Кунцевича, ЧСВВ

з нагоди

СТОРІЧЧЯ ЙОГО КАНОНІЗАЦІЇ (1867-1967)

Нагороди за Образ-Ікону:

1. $1,000.00; 2. $500.00; 3. $300.00;

ВИМОГИ:

1. Образ-Ікона Св. Йосафата має:
   а) Зображати святого в чернечій рясі або в архиєрейських ризах.
   б) Мати розмір 43" x 33" (цалі).
   в) Бути намальований олійними фарбами або темперою.
   г) Бути відданий до Протоігуменату найдальше до 30-го вересня 1967 року.
2. Мистецьке Жюрі оцінить образи-ікони і призначить нагороди. Воно також зможе дати і більше нагород за інші образи чи ікони.
3. Всі нагороджені образи-ікони Св. Йосафата стануть власністю Отців Василіян у ЗДА з правом репродукцій.

За ближчими поясненнями щодо конкурсу, просимо звертатися на адресу:

Very Rev. NICHOLAS M. KOHUT, OSBM
Provincial Superior
22 East 7th Street New York, N.Y. 10008

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що у понеділок, 27-го лютого 1967 року відійшла у Вічність Найдорожча МАМА, БАБУНЯ, ТІТКА і ПРАБАБУНЯ

СЛ. П.

НІНА МИХАЙЛІВНА НАЗАРЕНКО

(з роду ОРЛИК)

проживши 81 рік.

Похорон відбувся 2-го березня 1967 року в Православній Церкві св. Архистратига Михаїла, Міннеаполіс, Міннесота.

В глибокому смутку:

дочка: МАРІЯ ГНОЄВА та внук ОЛЕКСАНДЕР
племінники: МИХАЙЛО ГНОЄВИЙ з дружиною ЕФРОЗИНОЮ та сином АНАТОЛЕМ
ВАСИЛЬ ГНОЄВИЙ
ГРИГОРІЙ БУРЯК
внучка: ОЛЬГА БРЕСЛАВЕЦЬ з мужем ПАВЛОМ і дітьми, правнуками бабуні, ГАЛИНОЮ, КАТЕРИНОЮ, ОЛЕКСОЮ та МАРИНОЮ

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

1127 — N.E. 6th Street
Minneapolis, Minn. 55413

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 8-го березня 1967 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у Вічність на 76-му році життя наш Найдорожчий ВУЙКО і СТРИЙКО

БЛ. П.

др. МИХАЙЛО МАНДЗИК

довголітній лікар в Щирці, б. учасник Визвольних Змагань, поручник Української Галицької Армії, сотник-лікар І Дивізії УНА.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 11-го березня 1967 р. о год. 9-ій ранку, з церкви св. Йосафата в Рочестері, Н. Й.

В глибокому смутку:

сестрінок — МИХАЙЛО КУЛИК з Родиною
братаниця — МАРІЯ МЕЛЬНИК з Родиною
братанок — д-р СТЕФАН МАНДЗИК
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді і в Рідному Краю

Miscellaneous

ENCYCLOPEDIA'S
Discounts 20% to 60% used Sets at Hugh Savings. Latest age & rating Charts.
ENCYCLOPEDIA EXCHANGE
272 Central Avenue
ORANGE, NEW JERSEY
— Call —
201 676-0052 or 201 722-8022

SERVICES

Home Repairs "ATTENTION"
Home owners, Deal directly with
GRANCO
ON ANY JOBS.
From cellar to roof & save on the salesman's commision. No money down. Up to seven years to pay. Bathroom, basement, kitchen. All type of home improvements. For free estimates cheerfully given call
Granco Installation
67 Montgomery Avenue
IRVINGTON, N.J.
371-3578 — Day, Night or Sunday.

Real Estate

УВАГА УКРАЇНЦІ ПАРАФІЯНИ ДЖЕРЗІ СИТІ!
Маємо до набуття кілька 1 & 2 род. домів в околиці української школи при Bentley Ave. в Джерзі Ситі.
2-РОДИННІ МІСЬКІ ДОМИ 6 & 4
Прямо навпроти української школи при Бентлей. Екстра великі кімнати, свіжо відновлені.
ІМПОЗАНТНИЙ 1-РОДИННИЙ
G.I.'S — NO $$ DOWN — F. H. A. Малий завдаток, вел. простора вітальня, їдальня, модер. ясна кухня, пральня, 5 подвійних спалень, ґараж на 2 авта, відокремлено, F. H. A. оцінює на $22,550.
Також інші. За дальшими інформаціями тел.
J. I. KISLAK, INC.
Realtors — Exclusive Brokers
32 Journal Square
Jersey City, N.J.
OL 3-7100

ОЗОН ПАРК СИЛЬНІ, МУРОВАНІ 2-РОДИННІ ДОМИ $38,990
Негайно до зайняття. 5 понад 5 + 3 кімнати (walk in) з лазничкою. 1 зона переїзду. Всі вигоди.
30 РОК. МОРТҐЕДЖУ
Правильна оцінка — Льокатори вже чекають.
Модель тел.: 835-2552
102nd St. & Liberty Ave.
Teakwood Estates
an F.E.T. Builder
Модель відкритий в суботу і неділю, в інший час за домовленням.
VI 7-4261 (516) OR 6-1584

Праця
• HELP WANTED MALE •

МЕХАНІК
1-шоклясний
А-1 механік.
BREWSTER FORD
(914) BR 9-2992, N.Y.

ЗАГАЛЬНА ФАБРИЧНА ПОМІЧ
Всі роди. Досконалі умовини праці, юнійні бенефіти, початкова платня $1.60 на годину. Періодичні підвишки, доскон. можливості, добра нагода для відповідних.
GENERAL FIBRE PRODUCTS
73-33 Woodhaven Blvd.
Glendale, Queens
TW 7-8000

LABORATORY TECHNICIAN
Control Testing of pigments and dyes. Apply 9 A.M. to 5 P.M. Mon. — Fri.
General Aniline & Film
15 Market St. Paterson, N.J.

СОЛІДНІ ФІЗИЧНІ РОБІТНИКИ
і механіки-машиністи. 10 ран. — 6:30 веч. Добра, постійна праця, добра платня, всі основні бенефіти, зголошуватись особисто в
Duke Laboratories
Duke Place, S. Norwalk, Conn.

MULTIPLE COIL WINDERS
also Hand winders for all Transformer Coils. Добра платня, постійна робота, гарні умовини праці.
F. V. Coil Winding
178 Emmit St. Newark, N.J.
Питати за Mr. Foica
201 248-6382 10 р. - 5 по пол.

MACHINIST—MECHANIC
with knowledge of welding. Experienced — for steady work in small shop — good opportunity.
Harcord Mfg. Co.
125 Monitor Street
Jersey City, N.J.

AAMCO
Автоматичні трансмісії. Інсталювання, перебудова, swing man. 5½ днів. Висока платня, добрі умовини праці.
193 E. Newman Springs Rd.
Red Bank, N.J. 842-2500

ВОДІЇ-ШОФЕРИ
Нічна праця. Повний час. Останні моделі авт. Мусить мати приємний вигляд і особовість. Radio Dispatched.
Plainfield Cab & Livery Service
201 E. 2nd St., Plainfield, N.J.
Тел.: (201) 754-3970

Трикотажники
Навчимо, всі бенефіти.
DOMESTIC LACE MANUFACTURER, INC.
65 West Sheffield Avenue
Englewood, N.J.

Різне

Ірвінґтон, Н. Дж.

30-ЛІТТЯ ВІНЧАННЯ ПАНСТВА ПЕТРА І ПАРАСКЕВІЇ МАЦІБОРСЬКИХ

В суботу 25-го лютого відзначено 30-ліття подружнього життя панства Петра і Параскевії Маціборських. Це родинне свято відбулося в панства Михайла Шаркевичів, і в ньому взяли участь родина Ювілятів та приятелі і знайомі.

Свято підготовили в тайні дочка панства Маціборських Марія, їх зять і дочка Ірина та приятелі. Несподіванкою була присутність на святі сестри п. Маціборської пані Марії Вівчок, яка прибула аж із Канади на цей Ювілей.

Панство Маціборські відомі на терені Нюарку - Ірвінґтону, вони підтримують численні установи на цьому терені, здобули собі тут численних приятелів, дуже люблять спортові імпрези.

Провідником цього приємного вечора був п. Юрій Кігірчак (сват), він дотепно забавляв гостей та створив дійсно український весільний настрій. Він склав Ювілятам щирі побажання довгого і щасливого життя.

Пан Михайло Матияш піддав думку вшанувати цей Ювілей панства Маціборських збіркою на добродійні цілі: на пресовий фонд „Свободи" і на побудову Січового (спортового) Дому в Нюарку.

При помочі п. Івана Ілемського зібрано 35 дол. Жертвували по 5 дол.: Ювіляти панство Маціборські, п. Михайло Матияш і панство Василь Мацкевичі; по 3 дол.: панство Юрій Кігірчаки і Микола Прядка; по 2 дол.: родини: Ігор Кігірчак, Іван Ілемський, Михайло Шаркевич, Богдан Бортник, Василь Хомик, Михайло Винарчук і Борис Міллер. На пресовий фонд „Свободи" призначено 10 дол., а на Спортовий Дім 25 долярів.

Вечір закінчено подякою панства Маціборських за таку милу несподіванку своїм дітям, зятеві, сестрі, приятелям та знайомим. Відспівано численних українських пісень та Многая Літа Ювілятам.

М. Матияш

Купуйте в підприємствах що оголошуються в „Свободі"

Праця
• HELP WANTED MALE •

РОБІТНИКИ ВІДБИТКОВИХ МАШИН
Гарні репродукції. Денна праця для мужчин, від 12 ночі до ранку за вищу платню. Потребуємо також досвідчених лінотипових складачів, тільки вночі. Праця в оголошеневій аґенції. Охолоджуване повітря, постійна праця в гарних умовинах.
TRI-ARTS PRESS
MU 6-5049

ДО НАПРАВ
машин до шиття. Досвідчений або здібний до науки до фабрики чоловічого одягу. Добра платня, постійна праця, багато бенефітів. Пишіть Personnel Manager.
Timely Clothes, Inc.
1415 North Clinton Avenue
Rochester, N.Y. (716) 266-1020

СУПЕРІНТЕНДЕНТ
Подружжя. Досвід. 39 апартамент. Garden Type Building Modern. #4 олива. Рекомендації. Чудов. Модер. 3 кімн. апарт. з комфортом + 250 місячно. Без малих дітей.
65 West Broadway
Long Beach, L.I.
або тел. collect
(516) GE 2-7370, Mr. Elliot

Праця
HELP WANTED FEMALE

ГОСПОДИНЯ-КУХАРКА
в зрілому віці, досвід, останні рекомендації, мусить говорити по-анг., добра платня, повинна любити діти, добрий дім, власна кімната, лазничка, TV.
Тел.: (201) 763-4060

NURSES RN INSTRUCTOR-OBSTETRICS INSTRUCTOR-CLINICAL
Our accredited & well known school of practical nursing can use your talent. Immediate openings for qualified RN's with BS degree. Liberal benefits. Convenient to all boros. Apply or send resumes.
Caledonia Hospital
130 Parkside Avenue
Brooklyn, N.Y.
Attn: Mr. F. RECCHIA
or call (212) 469-1000

МАШИНІСТКА ДЕЩО БУХГАЛЬТЕРІЇ
Праця для доброго уважливого боса. Пошукується точної машиністки, велика скорість неконечна. Мусить мати дещо досвіду в книговеденні. Хочемо сумлінну, обов'язкову особу. Досконала початкова платня. Це є постійна, стала праця.
Питати — Personnel Dept.
Тел. YU 8-8300
KEEFE & KEEFE
429 East 75th Street N.Y.C.

NURSE-Asst OR Supervisor
Excellent opportunity for qualified RN. Must have good supervisory & managerial ability. Central location — near transportation. Good working conditions & benefits. Apply, or send resumes.
Caledonia Hospital
130 Parkside Avenue
Brooklyn, N.Y.
Attn: Mr. F. RECCHIA
or call (212) 469-1000

МОЛОДА ЖІНКА
до бухальтерійного відділу. Мусить мати знання машинописання, постійна праця, приємні умовини праці, багато бенефітів. Праця там, де живите.
J. L. Prescott Co.
27 — 8th St. Passaic, N.J.
777-4200

Праця
MALE & FEMALE

Registered Laboratory Technologist
Applications are invited from Registered or the equivalent Medical Technologists by the Uxbridge Cottage Hospital.
This is an increase in staff establishment in a new laboratory working in the field of bacteriology, hematology and chemistry.
Excellent personnel policies are in effect at our hospital.
Salary, commensurate with qualifications and experience.
Applications invited from both male and female laboratory technicians.
Also openings for Registered Nurses all departments and Nurse Assistants.
Apply or send resumes:
Administrator,
COTTAGE HOSPITAL
Uxbridge, Ontario, Canada

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1967 р.

ГЕМПСТЕД, Н. Й. Місячні збори 327-го Відділу Т-ва Запорожська Січ, о год. 6-ій веч. в залі укр. кат. церкви при 709 Фронт вул. На зборах побіч звичайних справ, відбудеться вручення золотого годинника, дару УНС — довголітньому членові п. Притиці. По офіційній частині — Мистецький Вечір, присвячений віддічисленому поетові п. М. Костишинові, під час якого будуть відчитані деякі вийми з його поетичної творчости. Збори закінчаться Товариською Вечіркою. Проситься членство прибути на цю імпрезу з родиною та запрошується загал громадянства. — Управа.

НЕДІЛЯ, 19-го БЕРЕЗНЯ 1967 р.

БОФФАЛО, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 127 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі при Філмор і Онейда вул. Проситься чл. прибути на збори і вирівняти свої вкладки. Вкладки можна платити кожної неділі в вище згаданому часі і місці. — І. Була, гол., п-ні М. Гаравус, фін. секр., П. Гаравус, касир.

Різне

Funeral Directors